FILATELIA

Domnul dr. Valeriu Neaga, președintele Societății române de filatelie tematică și maximafilie, în ciuda unei sănătăți fragilizate de o fractură mai veche, sau poate că tocmai datorită acestei afinități cu marele Ștefan al Moldovei, ne-a trimis, cu amabilitatea sa caracteristică, pricinuitoare de anumite necazuri în perioada în care amabilitatea era considerată, mai ales între Jiu și Dîmbovița, o prefăcătorie burgheză, (caracteristică spațiului socio-politic de dincolo de fosta cortină de fier), ce continuă să sară unora în ochi, o corespondență despre manifestările filatelice însoțitoare ale întîlnirii internaționale (încă) București-Chișinău, dedicată poetului național (pe de-a rîndul) Mihai Eminescu. Am fost informați, în plus față de știrile difuzate într-un număr trecut, că Direcția de Poștă a Municipiului București și oficiul poștal București 1 au organizat în holul Ateneului Român, în ziua de 24 martie a.c. un stand sub forma unui ghișeu exterior cu caracter temporar. Cutia poștală aferentă a fost intens solicitată, nu numai de colecționari, ci și de participanții la Colocviu. Am primit de la președintele filateliștilor bănățeni domnul Tiron Martin o piesă filatelică ciudată, despre care expeditorul ne informează, că se bucură de o mare căutare. Plicul este francat cu marca poștală a revoluției și cu cunoscuta emisiune din 1988 : „Aniversarea a 70 de ani și a peste 55 de ani de activitate revoluționară", reproducînd, un portret de tinerețe, retușat, al știm noi cui, cu un supratipar, aplicat vizibil manual, cu tuș negru. Portretul este acoperit de un V consistent, iar pe cele patru margini ale mărcii poștale apare inscripționarea : 20 DEC 1989.

S-a folosit ștampila figurativă cunoscută „Trăiască Timișoara liberă. 1900. Timișoara. 16 Ian. 1990", precum și ștampila mecanică pe zi. Piesele respective nu sînt realizate nici de Poșta română nici cu concursul acestui departament. Deci nu sînt oficiale. Valoarea lor este sentimentală și diminuă, pe măsură ce utilizarea ștampilei de zi e mai tîrzie, mai îndepărtată de eveniment. Poșta română poate însă realiza oficial astfel de noi emisiuni. Există această justificare sentimentală, entuziasmul care ne-a cuprins la înlăturarea tiraniei din România, justificare care „se răcește", dacă trece prea mult timp fără să se purceadă la fapte. O altă posibilă justificare ar putea fi — lipsa de mărci poștale ca francatură, combinată cu imposibilitatea afectivă a utilizării unor mărci poștale cu un asemenea subiect. Spre gloria eternă a Poștei române, deși din țara asta lipsea și mîncarea, și căldura și sarea, și libertatea, și demnitatea, mărcile poștale n-au lipsit niciodată, chit că uneori li se spăla imaginea, în contact cu apa, ceea ce nu-i normal nici la ștampile. E posibil ca Ministerul poștelor să aleagă cîteva mărci poștale cu portretul lui Ceaușescu, pentru a le supratipări deci. Acesta este forul competent să ia o astfel de măsură. Dacă va ține cont că faptul preocupă zeci de mii de filateliști români, sîntem siguri că printr-un sublim efort vor găsi soluția optimă. Pînă atunci, piesele realizate la Timișoara rămîn, și vor continua să fie, amintiri filatelice dintr-o perioadă în care eroismul era la el acasă pe toate străzile, în toate piețile. Să dea Dumnezeu, ca România să aibă cît mai rar nevoie de eroi și să-i găsească, să aibă de unde alege, ori de cîte ori va fi cazul.

Mihai Neagu BASARAB

Revista „Oblio", București, 1990, I, 28.IV.1990, p. 14